

РЕШЕНИЕ

№ 1588

гр. Пловдив, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, ХІХ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Димитрина Ил. Тенева

при участието на секретаря Марияна В. Михайлова
като разгледа докладваното от Димитрина Ил. Тенева Гражданско дело №
20225330110076 по описа за 2022 година

Предявени са обективносъединени искиове с правно основание 422 от
ГПК вр. с чл. 79 от ЗЗД и чл. 430 от ТЗ, и чл. 86 от ЗЗД от “ПЪРВА
ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА”АД с ЕИК:831094393, със седалище и адрес на
управление - гр. София, бул. “Драган Цанков” № 37, представлявано от
***** Ч.З. и С.П. чрез ***** П. против Р. И. С. с ЕГН ***** и
адрес ***** за признаване за установено, че ответника дължи
на ищеца сумата от 500 лева /петстотин лева/ - главница, дължима по договор
за издаване на международна кредитна карта № *****/***** г.,
2679,03 лева /две хиляда шестстотин седемдесет и девет лева и три стотинки/
- договорна лихва за периода 19.05.2012 г. – 31.01.2022 г. ; 1003,76 лева
/хиляда и три лева и седемдесет и шест стотинки/ - наказателна лихва за
периода 06.06.2012 г. – 20.05.2018 г. ; 2,36 лева /два лева и тридесет и шест
стотинки/ - законна лихва за периода 01.02.2022 г. – 17.02.2022 г.; 24 лева
/двадесет и четири лева/ - разноски за връчване на покана, ведно със
законната лихва върху главницата, считано от постъпване на заявлението в
съда – 18.02.2022 г. до окончателното погасяване. Притендира разноски.

В исковата молба се твърди, че на 04.08.2008г. между страните е

сключен договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № *****/**** г., за сума от 500 лв. Картата е предадена на 04.08.2008 г. Сумата е усвоена многократно с извършени тегления в периода 04.08.2008-17.09.2011 г. на суми в общ размер 1058,82 лв. Извършени са плащания в периода 02.09.2008 г.-30.11.2011 г. на суми в общ размер от 1000 лв. Дължимия ГЛП за транзакции на ПОС е 16 %; за всички останали-18%. При надвишаване на кредитния лимит и неплащане на минималната вноска -3% отдебитното салдо, се начислява наказателна лихва от договорната лихва с надбавка 12 пункта. Предвиден е 45 дневен гратисен период. Кредита е в просрочие от 19.05.2012 г. Същия е обявен за предсрочноизискуем от 01.02.2022 г. Към 17.02.2022 г. задължението е в размер от 4209,15 лв. Не е погасена главница от 500 лв., договорна лихва и наказателна лихва.

В предоставения срок за отговор се оспорва иска. Отправя се възражение за изтекла давност. Налице са неравноправни и нищожни клаузи в договора поради противоречие с ЗПК. Договорът е недействителен на основание чл. 22 от ЗПК и на връщане подлежи само чиста сума.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, както и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените писмени доказателства-договор от 04.08.2008 г., ОУ, протокол от 04.08.2008 г. се установява, че на 04.08.2008 г. между страните е постигната договорка за откриване на ответника от ищеца на картова разплащателна сметка, в която да се предостави сума от 500 лв. с възможност за усвояване чрез кредитна карта с чип, в срок до 04.08.2010 г., като същия се подновява автоматично при същите условия. Титулярът на сметката се задължава да погасява месечно представената сума съобразно условията в ОУ или да внася минимална вноска -3% от изтеглената сума, но не по-малко от 10 лв. При погасяване в рамките на 45 дневен период не се начислява лихва. За просрочени плащания се дължи лихва 16% за суми по ПОС транзакции и 18 % при други тегления. На същата дата на ответника е предоставена от ищеца международна револвираща кредитна карта с чип.

От представените извлечения от сметката на ищеца в „Първа инвестиционна банка“ АД за периода 04.08.2008 г.-09.01.2023 г. и изготвеното заключение от 24.02.2023 г. по извършената ССЕ е видно, че

сума от 500 лв. е била предоставена по картовата сметка на ответника. Същата е усвоявана многократно в периода 04.08.2008-17.09.2011 г. Извършвани са погасявания в периода 02.09.2008-30.11.2011 г. в размер от 1000 лв. Начислена е договорна лихва в размер от 2679,03 лв. за периода 19.05.2012-31.01.2022 г., както и лихва за забава-1003,76 лв. за периода 06.06.2012 г.-20.05.2018 г. Определени са лихви от 01.02.2022-17.02.2022 г. в размер на 2,36 лв. и разходи за събиране от 24 лв. Кредита е обявен за предсрочноизискуем от 01.02.2022 г. Начислената договорна лихва за периода от 18.02.2019-18.02.2022 г. е. 283,74 лв.

От приложеното ч. г. д. 2354/2022 г. на ПРС е видно, че за притендираните вземания ищеца е подал заявление по чл. 417 от ГПК на 18.02.2022 г. Издадена е заповед за незабавно изпълнение срещу, която в срок е постъпило възражение от длъжника С..

Предвид така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Не се спори по делото, а и от събраните писмени доказателства се установява, че между страните е сключен договор за револвиращ кредит за сума от 500 лв.

Предвид приложения протокол за предоставяне на кредитна карта даваща възможност за усвояване на предоставения овърдрафт, както и заключението на вещото лице по извършената ССЕ, което се кредитира изцяло от съда като компетентно изготвено, съдът намира за доказано, че заемната сума е получена от кредитополучателя.

С оглед вида на възникналото между страните кредитор и длъжник правоотношение, от което произтича процесното задължение и отправените от ответника възражения за недължимост и задължението на съда да следи служебно за наличие на неравноправни клаузи, нарушения на императивни правни норми уреждащи правовия ред, настоящия състав намира че на първо място следва да се обсъдят въпросите за съответствието на постигнатите в договора уговорки с разпоредбите на ЗПК, действал към момента на сключването.

Съгласно чл. 14 ЗПК (отм. ДВ бр. 18/2010 г.) Когато не са спазени изискванията на [чл. 6](#), [чл. 7](#), [т. 4 - 14](#), [чл. 8](#), [ал. 1](#), [чл. 9](#), [ал. 1](#) и [чл. 10](#),

договорът за потребителски кредит е недействителен. Липсата на всяко едно от тези императивни изисквания води до настъпване на последиците по чл. 14, ал. 2 - изначална недействителност, тъй като същите са изискуеми при самото му сключване. Тя е по - особена по вид с оглед на последиците, визирани в ал. 2, а именно, че когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Действително договорът е сключен в писмена форма и в няколко екземпляра, съобразно броя на страните по него, както и не се претендират задължения, които да не са уговорени. Липсата обаче на доказателства установяващи представяне на О У на длъжника, както и връчване на предназначения за него препис сочи нарушение на чл. 6, ал. 3 от ЗПК(отм.).

На следващо място договорът трябва да съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит. Годишният процент на разходите следва да включва всички разходи на кредитната институция по отпускане и управление на кредита, както и възнаградителната лихва и се изчислява по специална формула. Спазването на това изчисление, дава информация на потребителя как е образуван размерът на ГПР и общо дължимата сума по договора. В процесния договор кредиторът не е посочен като абсолютна стойност ГПР и не е налице яснота за определената методиката на формиране на годишния процент на разходите по кредита-кои компоненти включва и как се формира. Доколкото разпоредбите на ЗПК сочат, че годишният процент на разходите изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит, за да бъде същия ясен и разбираем за потребителя трябва да предоставя информация за всички включени разходи, които той ще направи по повод отпуснатия кредит. Такава яснота не е налице.

Предвид изложеното съдът намира, че е налице нарушение на императивната разпоредба на чл. 7, ал. 1, т. 6 и 7 от ЗПК (отм.), което само по себе си е достатъчно, за да се приеме, че договорът е недействителен, на

основание чл. 14, ал. 1 ЗПК(тм.) във вр. с чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД. Това по аргумент на чл. 14, ал. 2 от ЗПК сочи наличие на предпоставки за връщане от длъжника само на чистата стойност на кредита без лихви или други разходи.

Доколкото се установява от изготвеното заключение по извършената ССЕ, че размера на усвоената главница, послужила за погасяване на задължения по кредитна карта на ответника, за каквато цел се отпуска и кредита, е в размер от 500 лв. то на възстановяване подлежи само тази сума.

С оглед установените данни от изготвеното заключение по ССЕ, че от длъжника са извършени плащания по кредита в размер от 1000 лв., съдът намира, че те следва да се отнесат за погасяване на дължимата главница. Тъй като платената сума надхвърля усвоената такава съдът намира, че не е налице непогасено задължение от ответника, което налага извод за недължимост на претендираната сума за главница и съответно отхвърляне на предявения иск изцяло.

Предвид изхода на делото на ищеца не се дължат разноски.

На ответника следва да се присъдят разноски съобразно представените доказателства за сторени такива и списък в размер от 550 лв. за адвокатско възнаграждение по настоящето производство и 300 лв. за адвокатско възнаграждение по заповедното производство.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД с ЕИК:831094393, със седалище и адрес на управление - гр. София, бул. “Драган Цанков” № 37, представлявано от ***** Ч.З. и С.П. чрез ***** П. против Р. И. С. с ЕГН ***** и адрес ***** иск за признаване за установено, че ответника дължи на ищеца сумата от 500 лева /петстотин лева/ - главница, дължима по договор за издаване на международна кредитна карта № *****/***** г., 2679,03 лева /две хиляда шестстотин седемдесет и девет лева и три стотинки/ - договорна лихва за периода 19.05.2012 г. – 31.01.2022 г.; 1003,76 лева /хиляда и три лева и седемдесет и шест стотинки/ - наказателна лихва за

периода 06.06.2012 г. – 20.05.2018 г.; 2,36 лева /два лева и тридесет и шест стотинки/ - законна лихва за периода 01.02.2022 г. – 17.02.2022 г.; 24 лева /двадесет и четири лева/ - разноси за връчване на покана, ведно със законната лихва върху главницата, считано от постъпване на заявлението в съда – 18.02.2022 г. до окончателното погасяване, за които е издадена заповед за незабавно изпълнение по ч. г. д. 2354/2022 г. на ПРС.

ОСЪЖДА “ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА”АД с ЕИК:831094393, със седалище и адрес на управление - гр. София, бул. “Драган Цанков” № 37, представлявано от ***** Ч.З. и С.П. да заплати на Р. И. С. с ЕГН ***** и адрес ***** сумата от 550 (петстотин и петдесет) лв. за адвокатско възнаграждение по настоящето производство и 300 (триста) лв. за адвокатско възнаграждение по заповедното производство по ч. г. д. 2354/22 г. на ПРС.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от датата на връчване на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____